

[Finansministeren.]

dække de udgifter, der her er tale om. Jeg går ud fra, at denne udtalelse vil blive citeret ved diskussionerne rundt om i landet, for det kan jo godt hælde, at det ærede medlem hr. Viggo Starcke siger noget andet om skatterne ved en lejlighed hist og her. Nu forstår jeg, at det skal være en ret for borgerne at få lov til at betale skat. Jeg går ud fra, at jeg har forstået det ærede medlem hr. Viggo Starcke rigtigt og citeret ham rigtigt.

Det ærede medlem hr. Aksel Møller anlagde en lignende betragtning. Jeg finder for mit vedkommende, at når vi i forvejen har forbrugsafgifter på 1400—1500 mill. kr., der hviler tungest på den almindelige borger, og når vi her yderligere foreslår forbrugsafgifter på et par hundrede millioner kroner, så må det være rimeligt, når der er tale om disse ekstraordinære udgifter, at de befolkningsgrupper her i Danmark, der har den største evne til at betale, også gør det. Dette synspunkt er socialdemokratiets, og jeg synes, det er urimeligt, at man vil forsøge på at udlægge dette synspunkt som et agitatorisk synspunkt.

Det ærede medlem hr. Aksel Møller fandt endelig, at statsministeren burde have taget initiativet til en konference med partierne på såvidt jeg forstår, fordomsfri basis. Jeg erindrer en artikel fra for ganske få dage siden, hvor den konservative generalkorrespondance kommenterede indkaldelsen af rigsdagen med den bemærkning, at forhandlinger med partierne på forhånd utvivlsomt fra partiernes side ville blive mødt med kravet om, at regeringsplanen blev forelagt rigsdagen, og at man derfor med tilfredshed så på regeringens initiativ. Er det ærede medlem uenig med den konservative generalkorrespondance heri? Hvis jeg ikke husker meget forkert — det er muligt, jeg gør det, men jeg mener, jeg husker rigtigt —, har det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft udtalt sin tilfredshed med, at rigsdagen blev indkaldt, og såvidt jeg erindrer, udtalt det på en sådan måde, at jeg måtte forstå, han var tilfreds med formen for denne indkaldelse. Jeg har i hvert fald opfattet det sådan, at det ærede medlem ikke rejste noget krav om, at der skulle være en forhåndsforhandling mellem partierne.

Det ærede medlem hr. Aksel Møller gik videre og rejste spørgsmålet om en samlingsregering. Samlingsregering om hvad? Samlingsregering på hvilket grundlag? Det ærede medlem har givet en prøve på sin politiske standpunkttagen her i aften, en prøve, der viser, at han afviser det grundlag, regeringen

har forelagt, afviser de enkelte forslag, regeringen er kommet med. Jeg gad vidst, hvilke forhandlingsmuligheder der skulle have været. Jeg anser det for at være en smuk vending, beregnet til agitatorisk brug, men uden nogen realitetsmening, når alt kommer til alt.

Jeg må måske også have lov til at sige, at jeg var lidt forbløffet over at høre det ærede medlem hr. Axel Kristensen mene, at regeringens standpunkt her, regeringens forslag, ikke var statsmandskunst, men agitation. Vi kan ikke alle være lige udviklede, det ved jeg; statsmandskunst kan folde sig ud på mange måder, det må jeg erkende; men når det ærede medlem siger, at det er agitation, vi fremsætter, så vil jeg gerne have lov til at spørge: Agitation? 300 mill. kr. foreslået til forsvaret, 130 mill. kr. foreslået til civilforsvaret, forbrugsafgifter foreslået for 200 mill. kr., skatter iøvrigt og lån derudover for 300 mill. kr.? Agitation? Ja, det er muligt, at det ærede medlem kan føle sig foranlediget til en sådan bemærkning; jeg vil tro, at hvis man skal bruge betegnelsen agitation, må det være om noget andet end dette reelle og nøgterne og helt igennem saglige grundlag, som regeringen har fremlagt både for det høje ting og for offentligheden.

En enkelt bemærkning til det ærede medlem hr. Viggo Starcke. Han spurgte mig, om en personskat, en aktieselskabsskat og et tvangslån ikke måtte betyde en dobbeltbeskatning. Jeg kan dertil svare, at det er tænkeligt, det i enkelte tilfælde kan betyde en dobbeltbeskatning. Gør det det i enkelte tilfælde, ser jeg ingen skade deri.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen omtalte spørgsmålet om nedsættelse af forbruget og henvendte sig til mig med et spørgsmål om begrundelsen herfor. Jeg tillader mig at henvise det ærede medlem til min tale, hvori denne begrundelse findes.

Jeg afbrød det ærede medlem i hans fremstilling af statsministerens forslag om behandlingsformen, idet jeg bestred det ærede medlems udtalelser. Statsministeren har på en forespørgsel om, hvorvidt der, hvis der under behandlingen viste sig sandsynlighed for en konflikt, da ville være tale om, at regeringen fastholdt en sammenkædning af beskatningsforslaget og forslaget om bemyndigelsen til militære udgifter. Statsministeren har på dette spørgsmål svaret, at i en sådan situation ville regeringen ikke fastholde denne sammenkædning, en besvarelse, der stemmer overens med en allerede før dette møde fremsat udtalelse af